

หนังสือเพลงคร่ำครวญ

โดย คุณพ่อวสันต์ พิรุฬห์วงศ์ CSS.

- 1) ผู้เขียน ช่วงเวลาในการเขียน และ
แบบวรรณกรรม
- 2) โครงสร้างและเนื้อหาสำคัญ
- 3) การใช้หนังสือเล่ม
- 4) คำสอนและข้อคิด

1. ผู้เขียน ช่วงเวลาเขียน แบบวรรณกรรม

- **ธรรมเนียมประเพณี** เชื่อว่า **ประกาศกเยเรมีย์** เป็น **ผู้แต่งหนังสือนี้** มีเหตุผลสนับสนุน 4 ประการ คือ
 - 1) พบหลักฐานในหนังสือพงศาวดาร บันทึกว่า **ประกาศกเยเรมีย์เขียนข้อความไว้ด้วย** เมื่อ **กษัตริย์โยสิยาห์สวรรคต (อ่าน 2 พศต 35:25)**

- 2 พศด.35:25

- “ประกาศกเยเรมีย์ ประพันธ์เพลงคร่ำครวญ เพื่อกษัตริย์โยสิยาห์ นักขับร้องทั้งชายและหญิงยังขับร้องเพลงคร่ำครวญถึงกษัตริย์โยสิยาห์จนกระทั่งทุกวันนี้ การขับร้องเพลงคร่ำครวญนี้ได้กลายเป็นธรรมเนียมประเพณีในอิสราเอลเพลงเหล่านี้มีบันทึกไว้ในหนังสือเพลงคร่ำครวญ”

2) เนื้อหา + เรื่องราวในหนังสือเพลงคร่ำ
ครวญ ตรงกับสมัยที่ประกาศกเยเรมีย์
มีชีวิตอยู่จริง

3) ในพระคัมภีร์ฉบับกรีก (พันธสัญญาเดิม
แปลจากฮีบรู ระหว่างปี 250-50 BC /
Septuagint-LXX) มีคำนำบอกว่า
ประกาศกเยเรมีย์เป็นผู้เขียนหนังสือเล่มนี้
("เมื่ออิสราเอลถูกกวาดต้อนไปเป็นเชลย และ
กรุงเยรูซาเล็มกลายเป็นที่รกร้าง ประกาศกเยเรมีย์
นั่งลงรำไห้ เขากล่าวเพลงคร่ำครวญเหล่านี้ว่า")

4) **พระคัมภีร์ของคาทอลิก +
โปรเตสแตนต์** วางหนังสือ
เพลงคร่ำครวญนี้ไว้ต่อจาก
หนังสือประกาศกเยเรมีย์
ราวกับต้องการจะบอกว่า
หนังสือเพลงคร่ำครวญเป็น
ภาคผนวกของเยเรมีย์ จึงมัก
เรียกกว่ากัน “**เพลงคร่ำครวญ
ของเยเรมีย์**”

ประกาศก (16+2)

1. อาโมส

2. โฮเซยา

3. มีคาห์

4. อิชยาห์

5. โยนาห์

6. เศฟันยาห์

7. นาฮูม

8. ฮาบากุก

9. เยเรมีย์

+ เพลงคร่ำครวญ

+ บารุค

10. เอเสเคียล

11. ดาเนียล

12. โอบาดีห์

13. ฮักกัย

14. เศคาริยาห์

15. โยเอล

16. มาลาคี

• แต่ก็มีผู้คัดค้านความคิดนี้ ให้เหตุผล 2 ประการ

1) 2 พศต 35:25 = เป็นการไว้อาลัยกรุง
เยรูซาเล็ม + อาณาจักรยูดาห์ ไม่ใช่ไว้อาลัย
กษัตริย์โยสิยาห์แต่อย่างใด

ทำไม???

- โยสียาห์ 640 - ชำระพระวิหาร+ศาสนา
609 - ถูกอียิปต์ฆ่าตาย
- เยโฮอาหาส (3 เดือน) – อียิปต์จับไป+ฆ่าตาย
- เยโฮยาคิม 609 - ส่งส่วยให้อียิปต์
598 - กบฏบาบิโลน-ถูกฆ่า
- เยโฮยาคิน (3 เดือน) - ยอมแพ้-เป็นเชลยครั้ง 1
- เศเดคียาห์ 597 - กบฏ+ถูกฆ่า
587 - กรุงล่มสลาย-เชลยครั้ง 2
- เกดาลียาห์ 582 - เชลยครั้งที่ 3
- หนีไปอียิปต์ + ตาย

เพราะ

เยเรมีย์

อยู่ใน

เหตุการณ์

ทั้งหมด

เยรูซาเล็มถูกเผา-ทำลาย-ล่มสลาย

ชาวเยรูซาเล็ม-ร้องไห้-คร่ำครวญ

- เหตุผลของผู้คัดค้าน

2) ลักษณะการเขียน + ความคิดในเพลงคร่ำ

ครวญ ต่างจากหนังสือเยเรมีย์อย่างมาก เช่น

= ยรม 37:17 เยเรมีย์ประกาศว่า กษัตริย์เศเดคียาห์ จะถูกชาวบาบิโลนจับเป็นเชลย (อ่าน)

= แต่ใน พคค 4:20 เยเรมีย์กลับแสดงความรู้สึก สะเทือนใจ และดูเหมือนไม่คาดฝันว่าเหตุการณ์นี้จะเกิดขึ้น (อ่าน)

- สรุปความเป็นไปได้ คือ

- = ไม่น่า จะเป็นเยเรมีย์เขียน (ไม่ใช่หน้าที่ประกาศก)

- = ผู้เขียน น่าจะเป็นคนหนึ่งที่อยู่ในเหตุการณ์
จริงๆ กรุงเยรูซาเล็มถูกทำลายในปี 587-
586 ก.ค.ศ.

- = แต่เรา ไม่รู้ ว่าเป็นใคร และ เราไม่รู้อะไร
เลยเกี่ยวกับชีวิตของเขา

• แล้วทำไมยัง.....วางไว้หลังหนังสือเยเรมีย์?

= เพราะเนื้อหากล่าวถึงเหตุการณ์ในช่วงเวลาที่เยเรมีย์มีชีวิตอยู่จริง

กรุงเยรูซาเล็ม-มหานครที่ยิ่งใหญ่

พระวิหารกรุงเยรูซาเล็ม-มหาวิหารที่งดงาม

ถูกเผาทำลายจนย่อยยับ-ถูกจับเป็นเชลย

= แต่อาจจะเขียนหลัง จากกรุงเยรูซาเล็มถูกทำลายในปี 587-586 ก.ค.ศ. ไม่นานนัก

- **ลักษณะของหนังสือ/แบบวรรณกรรม**
 - = เป็นบทประพันธ์/กวีไว้อาลัย ที่เรียกว่า เพลงคร่ำครวญ มีทั้งหมด 5 บท และแยกจากกัน
 - = โดย 4 บทแรก เขียนในแบบ “กลบทอักษร” คือ แต่ละข้อจะเริ่มด้วยพยัญชนะภาษาสีบุรีเรียกกันตามลำดับ (เริ่มด้วย **อาเลฟ** จบด้วย **เตา** = รวม 22 พยัญชนะ)
 - = ส่วนบทที่ 5 จะใช้เป็นตัวเลขแทน รวม 22 ตัวเลข หรือ 22 บาท (1 บาท = 2 บรรทัด/ประโยค)

2. โครงสร้างและเนื้อหาสำคัญ

(ดูในเอกสาร)

3. การนำไปใช้

- ชาวโยวใช้หนังสือเพลงคร่ำครวญสำหรับอ่าน ใน ศาลาธรรมใน วันระลึกถึงการทำลายพระวิหาร (วันที่ 9 เดือนที่ 5 (กรกฎาคม - สิงหาคม))
 - = ครั้งกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ ทรงทำลายพระวิหารที่เยรูซาเล็มปี 587-586 ก.ค.ศ. และ
 - = ครั้งจักรพรรดิทิทัส ทรงทำลายพระวิหารใน ปี ค.ศ.70 ด้วย

- ชาวฮิวมีวันฉลองใหญ่ ๆ อยู่ 5 ฉลอง จะใช้หนังสือพระคัมภีร์ 5 เล่มมาอ่านในวันฉลอง

- 1) วันฉลองปัสกา อ่าน หนังสือเพลงซาโลมอน
- 2) วันฉลองเพนเตกอสเต อ่าน หนังสือนางรุธ
(วันที่ 50 หลังปัสกา เป็นวันขอบคุณพระเจ้า
สำหรับพืชผลแรก อาจเรียกว่าวันฉลองฤดูการ
เก็บเกี่ยว)

- 3) **วันระลึกถึงการทำลายพระวิหารกรุงเยรูซาเล็ม**
อ่าน **หนังสือเพลงคร่ำครวญ** (วันที่ 9 เดือนที่ 5)
- 4) **วันฉลองเทศกาลอยู่เพลึง** อ่าน **หนังสือปัญญาจารย์** (เหมือนฉลองวันชาติ เริ่มเทศกาลแห่งความยินดีที่พระเจ้ายังปกป้องคุ้มครองอยู่)
- 5) **วันฉลองปุริม** อ่าน **หนังสือเอสเธอร์** (ระลึกถึงเหตุการณ์การช่วยอิสราเอลให้รอดพ้น ตามที่บันทึกในหนังสือเอสเธอร์)

- **คาทอลิก**

= ก่อนวาติกันที่ 2 เคยนำเพลงคร่ำครวญมา
ขับร้องในวันพฤหัสบดีถึง เสาร์ศักดิ์สิทธิ์

= ปัจจุบัน ไม่มีแล้ว

Utube

4. คำสอนและข้อคิดจากเพลงคร่ำครวญ

1) เนื้อหาหลัก พูดถึงความทุกข์ที่เกิดขึ้นกับทั้งทางกายและทางจิตใจ

= ความทุกข์ทางกายของชาวยูดาห์ คือ กรุงเยรูซาเล็มล่มสลาย ประชาชนทั่วไปประสบความอดอยาก ก้นदारอาหาร ถูกกดขี่ข่มเหง สังคมแตกแยกและแตกสลาย

(อ่าน 1:1-4; 2:10-13; 2:20-22)

= ความทุกข์ทางจิตใจ คือ การประกอบคารว-
กิจหยุดชะงักเพราะพระวิหารกรุงเยรูซาเล็ม
ถูกทำลาย ประกาศก็รอกการดลใจจากพระ
เจ้า แต่ก็ยังไม่ได้รับ ไม่มีใครมาร่วม
พิธีกรรมวันฉลองตามที่กำหนดไว้ แสดงว่า
ไม่มีผู้ใดศรัทธาในพระเจ้าแล้ว

- ประชาชนจึงสงสัยว่า

- = พระเจ้ายังทรงรักประชากรของพระองค์อยู่หรือ?

- = ทำไมส่งความทุกข์มาให้?

- = พระองค์กลายเป็นศัตรูกับประชากรของพระองค์แล้วหรือ?

- = บางที...เราก็คงสงสัยเหมือนกัน?

2) เยเรมีย์ประกาศว่า สมควรแล้วที่พระเจ้า
จะลงโทษชาวยูดาห์

= สาเหตุเพราะการทำบาปผิดของประชากร แม้
พระเจ้าจะส่งประกาศมาเตือนซ้ำแล้วซ้ำเล่า
แต่ประชากรก็ไม่ยอมกลับใจ

= แต่ก็มีข้อสงสัยว่า ทำไมต้องได้รับโทษหนัก
ขนาดนี้? (เหตุเพราะ...พระสัญญาต่อกษัตริย์ดาวิด
และเชื้อสาย ยังอยู่ในความทรงจำของประชากร)

= เราเองละ ???

3) แต่ยังมีความหวังอยู่

- = เพราะความรักของพระเจ้าต่อประชากรไม่เคยหยุด (อ่าน 3:21-27)
- = พระองค์จะไม่ทรงทอดทิ้งประชากรของพระองค์ตลอดไป (อ่าน 3:31-33)
- = พระองค์อาจจะนำสิ่งใหม่ๆ มาให้ (3:22-23)
- = ประชาชนจึงควรมั่นคงในพระเจ้าและมีความหวังในพระองค์เสมอ (3:24)

สรุปคำสอน-ข้อคิด

- ในความทุกข์...เรามีความหวังเสมอ
- บาปและความผิดของเรานั้น ไม่ว่าจะหนักหนาสาหัสเพียงใด หากเรายอมรับด้วยความสุภาพและกลับใจ พระเจ้าก็พร้อมที่จะให้อภัย และกลับมาอวยพระเราใหม่เสมอ
- เพราะนี่คือ...พระเจ้า-พระบิดา ของเรา

จบ

หนังสือเพลงคร่ำครวญ